

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9017 af 12/01/2012 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00176

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 11-70-00176

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00176

Resumé

Klager – en moder – klagede over indslaget ”VENTER PÅ LOV TIL AT SE SINE BØRN” på TV 2.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Det følger af de vejledende regler, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den oplysningerne er krænkende for, jf. punkt A.1 og A.3.

Indslaget ”*Venter på lov til at se sine børn*” beskriver de problemer, der er for fædre med hensyn til samværsret med deres børn i situationer, hvor de beskyldes for ”falske anklager” om seksuelle overgreb m.v. I den forbindelse omtales [Fader]s sag. Det siges ikke i indslaget, at der i denne sag har været tale om falske anklager. Pressenævnet finder derfor ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2 på dette punkt. Nævnet finder dog anledning til at bemærke, at indslaget kan give indtryk af, at der i [Fader]s sag var tale om falske anklager, da det er den eneste konkrete sag, som blev omtalt i indslaget, og at det derfor ville have været i bedst overensstemmelse med god presseskik, om TV 2 mere tydeligt havde fremhævet, at bemærkningerne om falske anklager ikke havde relation til sagen.

Det oplyses i udsendelsen, at den tidligere ægtefælle, [Moder], havde fremført ”beskyldninger om seksuelle overgreb og vold”. På den baggrund er det nærliggende for seeren at antage, at det var [Moder], som indgav politianmeldelse. Det havde derfor været i bedst overensstemmelse med god presseskik, om TV 2 havde gjort det klart, at det var kommunen, som indgav anmeldelsen. Nævnet finder imidlertid, at dette forhold ikke kan begrunde, at der udtales kritik.

[Moder] har på egne vegne og på vegne af døtrene Barn A og Barn B klaget til Pressenævnet over en udsendelse på TV 2 den 13. november 2011, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Moder] har over for Pressenævnet den 9. december 2011 oplyst, at hun har fuld forældremyndighed over Barn A og Barn B på henholdsvis fem og ni år.

1 Sagsfremstilling

TV 2 bragte den 13. november 2011 kl. 19.00 nyhedsindslaget ”*VENTER PÅ LOV TIL AT SE SINE BØRN*”, hvoraf følgende fremgår:

”*Studievært*: Ifølge Foreningen Far bliver fædre jævnlige afskåret fra samvær med deres børn på grund af falske anklager i kølvandet på en skilsmisse. [Fader], som vi skal møde nu, blev efter bruddet med sin ekskone mødt med beskyldninger om seksuelle overgreb og vold mod deres fælles børn. Mere end to år er der gået, siden han sidst så sine børn. Og selvom han i dag er renset for anklagerne, så venter han stadig på at få lov til at se sine piger.

[Der vises fotografier på en væg. Der er blandt andet billeder af børn, uden at identiteten er sløret.]

[Fader]: Jamen, det er et af de få billeder, jeg har af mine børn, min ældste datter.

Speak: Sidste gang, [Fader] så sine to døtre, var i september 2009.

[Fader], *vvs-faglærer*: Man vågner op om natten og måske lige leder lidt efter dem eller altså det er meget hårdt.

Speak: For to år siden gik [Fader]s ægteskab i stykker. Hans daværende kone flyttede fra deres fælles hjem med deres to døtre, der dengang var tre og seks år. Kort tid efter beskylder hans ekskone ham for vold og incest mod sine egne børn.

[Fader]: Du kan ikke gå ind gennem en hverdag med det her hængende over skuldrene. Man er lidt trist, og det kan måske også mærkes lidt, ikke?

Speak: [Fader] blev i første omgang varetægtsfængslet i 52 dage. Sagen kom for retten, og i januar 2011 blev han frikendt i byretten. Sagen blev anket til landsretten, og i september 2011 blev han også her fuldstændig renset. Hos Foreningen Far kan man ikke udtale sig om den konkrete sag, men hvert år havner hundredvis af sager på foreningens bord, hvor mænd bliver udsat for falske anklager.

Lars Hansen, lokalformand, Foreningen Far: Vi har en lille bitte hård kerne, som skyer ingen midler – og jeg mener: Skyer ingen midler – og det, synes vi, er meget, meget problematisk, for de store ofre i de her sager er børnene, og kun børnene. Vi har omkring 100 henvendelser om fejl og falske anklager, så det er heldigvis et forholdsvis lille tal, men 100, det er 100 for mange.

Speak: Igennem hele processen har han gentagne gange søgt om at få lov at se sine børn, men gang på gang er han blevet mødt af afslag fra Statsamtet.

Niels Preisler, direktør, Statsforvaltningen Hovedstaden: Når der er rejst en straffesag mod faren, som vedrører forhold, der kan have betydning for, hvordan børnene vil have det hos faren, så vil vi suspendere retten til samvær, fordi vi vil ikke løbe den risiko, at der kan ske noget med børnene.

[Fader]: Jeg kan sagtens forstå, at der er noget, der skal foregå med barnets tarv. Men altså, børnene. Det er mine piger. Altså, jeg er helt sikker på, at hvis jeg bare kunne fortælle dem, at jeg elsker dem, savner dem, så ville de også få det bedre.

Speak (tilbage i interviewsituationen hos Lars Hansen): Hvordan synes du fædrene, de står i de her sager?

Lars Hansen, lokalformand, Foreningen Far: Altså, de står fuldstændig uden nogen ret, synes jeg. Og det vil sige, hvis det virkelig var en pædofil, så har jeg ingen problemer med det, men for dem, der er falske anklager og led i et spil, der er det grænseoverskridende.

Speak: Der er nu gået mere end to måneder siden, at [Fader] blev frikendt i landsretten, og han må stadig ikke se sine børn.

[Fader]: Hele denne her rejse har jo været ekstrem hård. Virkelig hård. Og det sidste, der mangler, det er børnene. Så er det overstået.

Studievært: Og [Fader] forventer at få en erstatning på omkring 35.000 kroner som kompensation for sagen og for varetægtsfængslingen.”

[Moder] klagede efter udsendelsen til TV 2, der ved e-mail af 14. november 2011 afviste klagen.

Yderligere oplysninger

Klager har over for Pressenævnet blandt andet fremlagt kopi af et tillæg til en underretning om Statsforvaltningen Hovedstadens afgørelse om midlertidig forældremyndighed af 23. september 2009. Det fremgår heraf, at hun midlertidigt blev tillagt forældremyndigheden over døtrene.

Af mødereferat af 5. oktober 2009 vedrørende møde afholdt på krisecenter fremgår bl.a.:

”Indledningsvis præsenterede hver mødedeltager sig selv samt formål ved deltagelse i mødet. Helle satte mor [klager] ind i at sagen nu er politianmeldt og hvad dette i praksis betyder.”

Pressenævnet har modtaget kopi af en statusrapport vedrørende klager og døtrene fra Familiecentret Vi-bygård af 15. februar 2010 til Københavns Kommune, kopi af Familiecentret Vi-bygårds brev af 4. maj 2010 til Statsamtet Hovedstaden. Af sidstnævnte brev, der er underskrevet af to psykologer, fremgår det blandt andet:

”Som anmodet beskrives hermed vores kendskab til [Barn B] og [Barn A] samt deres aktuelle forhold:

...

Som nævnt i vores brev af 9. april 2010 fortæller [Barn B] og [Barn A], hvordan de er blevet seksuelt misbrugt af deres far og har overværet vold fra fars side mod deres mor. Fordi pigerne er begyndt at åbne sig følelsesmæssigt er de på det seneste begyndt at vise deres krænkelser både i ord, handlinger og i leg. Det viser sig at være omfattende.

...

Vores vurdering er, at samvær med far, [Fader], på nuværende tidspunkt ville forstyrre [Barn B] og [Barn A]s mulighed for at bearbejde deres traumer. De har brug for arbejdsro.

Begge piger giver stadigvæk udtryk for, at de ikke ønsker at se deres far. De viser, at de er bange for ham.”

Retten på Frederiksberg afsagde den 26. januar 2011 dom i sagen Anklagemyndigheden mod [Fader]. Af det uddrag af dommen (side 1 og side 18), som Pressenævnet har modtaget, fremgår det, at faderen var tiltalt for anden kønslig omgang end samleje med døtrene, at have krænket deres blufærdighed, at have udøvet vold mod dem og at have truet den ældste datter. Det hedder bl.a. i dommen, idet det bemærkes, at den del af dommen, der indeholder en gengivelse af sagens forhold 3 (trusselsforholdet) ikke er medsendt til nævnet:

”[side 1]

...

[Fader] er tiltalt for:

1.

overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 3, jf. stk. 1, jf. § 222, stk. 3, jf. stk. 2, samt straffelovens § 232,

ved i en periode fra primo 2008 til 19. september 2009 på bopælen [adresse slettet af Pressenævnet] gentagne gange at have udøvet anden kønslig omgængelse end samleje med sine døtre, [Barn A], født den [dato slettet af Pressenævnet] og [Barn B], født den [dato slettet af Pressenævnet], samt at have krænket deres blufærdighed, idet han flere gange tungekysede pigerne, lagde sig ovenpå pigerne og foretog samlejebevægelser, tvang pigerne til at berøre sit lem og bagdel, stak sit lem ind i deres munde og tvang dem til at sutte og slikke på sit lem, berørte pigerne i skridtet og bagdelen med sin hånd og sit lem, samt berørte [Barn B] i skridtet med en mønt og i bagdelen med en skovl.

2.

overtrædelse af straffelovens § 244,

ved i en periode fra primo 2008 til 19. september 2009 på bopælen [adresse slettet af Pressenævnet], at have udøvet vold mod sine døtre [Barn A], født den [dato slettet af Pressenævnet] og [Barn B], født den [dato slettet af Pressenævnet], idet han flere gange slog pigerne i hovedet og på kroppen med knyttet hånd.

[side 18]

forhold 1

Indledningsvis bemærkes, at der ikke er fundet fysiske tegn på, at børnene er blevet seksuelt misbrugt, og at der ikke foreligger oplysninger fra børnenes institutioner om, at der er konstateret unormal eller usædvanlig adfærd hos børnene.

[Barn B]s forklaringer forekommer springende og usammenhængende, og hendes ytringer er kun i ringe omfang fremkommet spontant, ligesom forklaringerne på flere punkter er usandsynlige. Det bemærkes i den forbindelse, at flere af overgrebene, såfremt [Barn B]s forklaring lægges til grund, er foregået, mens moderen har været til stede. Disse forklaringer kan derfor ikke danne grundlag for domfældelse.

Herefter, og idet der heller ikke i øvrigt foreligger bevis for, at overgrebene har fundet sted, frifindes tiltalte.

forhold 2

Idet det ikke er godtgjort, at tiltalte har udøvet vold mod børnene, frifindes han.

forhold 3

Ved tiltaltes forklaring lægges det til grund, at han har fremsat den i anklageskriftet nævnte udtalelse over for [Barn B]. Da det imidlertid ikke findes godtgjort, at der foreligger en trussel af den i straffelovens § 266 nævnte art, frifindes tiltalte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte [Fader] frifindes.

Sagens omkostninger betales af statskassen.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Moder]s synspunkter

[Moder] har anført, at hun ikke er eller har været tiltalt for falsk anklage, og at frifindelsen er begrundet i manglende bevis. Den juridiske dommer ville i sagen dømme [Fader], men domsmændene var for usikre til at dømme. Problemet er, at dommere ikke er børnesagkyndige.

[Fader] havde ikke været varetægtsfængslet i 52 dage, hvis der ikke var grund til det. Anklagemyndigheden valgte at anke dommen til Landsretten. En renselse for mistanke ville kræve, at børnepsykologerne udtalte, at det slet ikke var sket. Det er ikke tilfældet.

Såfremt TV 2 ville bringe en historie om en stakkels mand, måtte man have fundet en stakkels mand – og en kvinde, der var tiltalt for falsk anklage. Børnenes far har tre voldsdomme mod sin lillebror – det eneste han er dømt for. Børnenes tarv har været i fokus hos Statsforvaltningen, og alle udtalelser peger i retning af, at børnene har fået det bedre uden deres far. Hertil kommer, at det var kommunen, der politianmeldte sagen, ikke klager.

Klager blev tre timer inden offentliggørelsen kontaktet af TV 2 og reagerede naturligt med vrede og sagde, at de ikke skulle offentliggøre indslaget. Der var ingen lydhørhed fra TV 2's side. I en sådan sag burde man have researchet mere grundigt.

Klager har herudover oplyst, at hun har fået en undskyldning fra Foreningen Far.

2.2 TV 2s synspunkter

TV 2 har beklaget, at klager har følt sig krænket over brugen af ordene ”falske anklager”. Der ligger ikke ved anvendelsen af disse ord en beskyldning mod klageren for falsk anmeldelse i straffelovens forstand.

Indslaget handler ikke om incest eller pædofili, men om fædrenes retsstilling, mens der verserer straffesager, sager om forældremyndighed eller samvær. Der gås ikke i detaljer i den konkrete sag, ligesom der ikke tages stilling til domstolsafgørelserne.

Der bliver ikke i oplægget til eller i indslaget med [Fader] brugt ordene ”falske anklager”, men der refereres fra de to retsafgørelser fra henholdsvis byretten og landsretten, at han er blevet henholdsvis ”frikendt” og ”renset”. De vidneforklaringer, der talte imod [Fader], har begge retsinstanser valgt at tilside-sætte. På det grundlag er han blevet frifundet.

TV 2 har anført, at der ikke er bragt ukorrekte oplysninger. Det er et faktum, at [Fader] er blevet beskyldt for overgreb, og at såvel by- som landsretten har frifundet ham. Dette er baggrunden for, at der i indslaget bliver talt om uberettigede anklager. Det er også en faktuel kendsgerning, at han under hele forløbet er blevet – og fortsat bliver – nægtet adgang til at se sine børn.

I speaken, der leder til interviewet med formanden for Foreningen Far, oplyses det, at der på foreningens bord havner hundredvis af sager, hvor mænd udsættes for falske anklager. Falske anklager er den terminologi, der anvendes af Foreningen Far og dækker bredt de situationer, hvor der har været rejst beskyldninger mod fædre uden, at det har ført til en fældende dom.

[Fader] har ytringsfrihed til at fortælle sin version af historien, og TV 2 har taget de nødvendige hensyn til klager og hendes døtre, som hverken er nævnt ved navn eller vises i skærbilledet.

TV 2 har herudover henvist til Pressenævnets kendelse af 21. september 2010 i sag nr. 2010-6-1001.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Thomas Rørdam, Inger Bach, Lene Sarup og Marianne Druedahl.

Det følger af de vejledende regler, at det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelægelse for den oplysningerne er krænkende for, jf. punkt A.1 og A.3.

Indslaget "*Venter på lov til at se sine børn*" beskriver de problemer, der er for fædre med hensyn til samværsret med deres børn i situationer, hvor de beskyldes for "falske anklager" om seksuelle overgreb m.v. I den forbindelse omtales [Fader]s sag. Det siges ikke i indslaget, at der i denne sag har været tale om falske anklager. Pressenævnet finder derfor ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2 på dette punkt. Nævnet finder dog anledning til at bemærke, at indslaget kan give indtryk af, at der i [Fader]s sag var tale om falske anklager, da det er den eneste konkrete sag, som blev omtalt i indslaget, og at det derfor ville have været i bedst overensstemmelse med god presseskik, om TV 2 mere tydeligt havde fremhævet, at bemærkningerne om falske anklager ikke havde relation til sagen.

Det oplyses i udsendelsen, at den tidligere ægtefælle, [Moder], havde fremført "beskyldninger om seksuelle overgreb og vold". På den baggrund er det nærliggende for seeren at antage, at det var [Moder], som indgav politianmeldelse. Det havde derfor været i bedst overensstemmelse med god presseskik, om TV 2 havde gjort det klart, at det var kommunen, som indgav anmeldelsen. Nævnet finder imidlertid, at dette forhold ikke kan begrunde, at der udtales kritik.

Afgjort den 12. januar 2012